

Een couturier met *stoere plannen*

Monique Collignon heeft afgelopen zomer alweer haar tweede MC-prêt-à-porter-collectie gepresenteerd tijdens de Amsterdam Fashion Week. Daarmee is een grote wens van de couturier uitgekomen. "Ik heb altijd een confectielijn willen hebben en nu is het zover. We ontwerpen en produceren alles in eigen beheer in vier landen. Het wordt een succes, ondanks de financiële crisis. Ik beschouw dit als een periode waarin de kaarten worden geschud en de sterken overeind blijven. Door nu een confectiebedrijf op te starten en volop zaken te doen, zijn we er in 2010 helemaal klaar voor als alles weer beter gaat."

Volgend jaar wil de uit Schiedam afkomstige ontwerpster met accessoires beginnen en, na jaren van voorbereiding, komt ook haar corporate-lijn eraan. Zakelijke kleding voor vrouwen. "Ergens in de toekomst wil ik vijf 'vlaggenschip'-winkels openen, bijvoorbeeld in Amsterdam en Antwerpen, waar alles behalve de couture te koop is." Klanten die de voorkeur geven aan couture, unieke ontwerpen waarvan er maar één genummerd exemplaar bestaat, blijft Monique uitsluitend in haar salon aan de Amsterdamse De Lairesestraat ontvangen. "Ik blijf ook wat couture betreft de lat voor mezelf steeds hoger leggen. Couture is meer dan een mooi pak." Gul lachend voegt ze daaraan toe: "Ik zeg eerlijk dat ik geen trillende navel meer krijg van een opgezet kraagje."

Ze heeft het razend druk, maar dat is niets nieuws voor Monique. "Ik ben in eerste instantie verantwoordelijk voor

zowel de couture- als de prêt-à-porter-collecties. Dat zijn er in totaal vier per jaar. Daarnaast stuur ik het atelier aan, omdat er op dit moment geen chef d'atelier is. Tot voor kort waren we bovendien een distributiecentrum, waarbij we voor vier landen een complete kledingproductie hebben gedaan, inclusief het labelen en de doorlevering aan de verkooppunten.

Ik moet echt leren delegeren en niet alles meer willen controleren." Haar eerste prêt-à-porter-collectie, die in januari is gepresenteerd, is onlangs naar de winkels gegaan: "Ontzettend spannend."

Zomaar thema's uitkiezen voor haar collecties, daar krijgt Monique een beetje de kriebels van. "Dat beperkt je in je creativiteit." Ze doet het anders. "Pianiste

Mariette Petkova bedacht de naam van mijn 'Russian Rhapsody'-collectie'. Die zei eigenlijk alles. Dat bleek ook uit een telefoontje van een mij onbekende vrachtwagenchauffeur die op Rusland reed: 'Fantastisch, zo'n Russische collectie van een Nederlandse ontwerper', zei hij, en dat terwijl ik geen enkel boek had opengeslagen om te zien hoe Russen gekleed gaan. Ik had me laten inspireren door de vorm van het Kremlin, dansers als Nurejev en Baryshnikov, Les Ballets Russes, Russische schrijvers en componisten." Voor een andere collectie laat ze zich leiden door de cirkelstudies van Kandinsky.

"Ik maakte volants en roesjes zo dat het technisch gezien cirkels waren. Door de stof die ik gebruikte vielen de cirkels als volants." Haar prêt-à-porter-collectie 'MC by Monique Collignon' verdeelt ze voor de verkoop met een speciaal doel in thema's - de laatste keer waren dat 'Navy-Affair', 'Bohemian Rhapsody' en 'City Vibes'. "Het is de bedoeling dat moeders en dochters daarmee gaan va-

"Ergens in de toekomst wil ik vijf 'vlaggenschip'-winkels openen."

variëren. Daarom zijn alle onderdelen los te koop. Een pak is geen pak meer. Daar moest ik aan wennen, maar nu vind ik het gaaf te zien hoe mensen combineren en voor welke accessoires ze kiezen. Bij couture werk ik daarentegen heel gericht en dragen de mensen de kleding meestal zoals ik het bedoeld heb. Combinaties komen zelden voor."

Stoer

Vrijwel iedereen vindt Moniques ontwerpen 'zo draagbaar en zo vrouwelijk'. "Dat is ook zo", zegt ze met enige aarzeling. "Maar wel met een bepaalde stoerheid. Mijn kleding is niet truttig. Hooguit met een knipoog, om te laten zien dat vrouwen die mijn kleding kopen – of ze nou de 'vrouw van' zijn of een eigen bedrijf hebben - weten waar ze staan in deze wereld en wat ze kunnen. Ze dragen een mantelpakje, niet alleen met hakken, maar ook met laarzen of stoere kousen. Of juist met platte schoenen. Dan zijn ze elke keer op een andere manier charmant. Ik heb een vrij jonge klantenkring en ook hun dochters komen nu. Qua uiterlijk zijn al die dames anders, maar zonder uitzondering vrouwelijk. Ze hebben overeenkomstige karaktertrekken, zoals humor en zelfspot, en passen zich gemakkelijk aan verschillende situaties aan. Dat geldt ook voor mij. Wanneer ik bij mijn paard ben, ben ik een heel andere Monique. Daarom bestaat mijn confectielijn ook uit drie thema's. Het is een groot verschil of je hier naar het strand gaat of in Saint Tropez, naar de disco, je werk of een gala. Dus moet je kunnen kiezen en variëren."

Tekst: Jacques Geluk
Fotografie: Marcel Krijger

Je zou het niet zeggen als je haar ziet, maar Monique zit al meer dan 25 jaar in het vak en is al veel langer met mode bezig. "Mijn voorouders hebben hebben lang in de textiel gezeten. Een voorouder, die net als mijn vader Thomas Collignon heette, was in 1726 of 1729 kleermaker in Schiedam. Mijn moeder kon alles maken op kledinggebied. Ze kreeg vroeg vier meiden en zag dat ik gevoel voor mode had. Tussen mijn zevende en tiende begon ik met het natekenen van dingen en zij heeft altijd geprobeerd dat te voeden. Ik ging altijd met haar en tante Truus mee de stad in naar de betere modeza-

"Patroontekenen is toch ook een beetje wiskunde? Je moet je kop er goed bijhouden."

ken. Mijn vader kon maken wat zijn ogen zagen. Ik liep met een waterpas achter hem aan, met als gevolg dat ik nog steeds alles recht hang als ik ergens ben. Door hem heb ik mijn kleermakersoog ontwikkeld. Hij was teleurgesteld dat ik na de brugklas minder goed werd in wiskunde. Maar patroontekenen is toch ook een beetje wiskunde? Je moet je kop er goed bijhouden."

Chanel

Begin jaren tachtig volgt ze de Mode Academie in Rotterdam en opleidingen patroontekeningen: Rundschau ('het beste systeem') en een Frans systeem. Tijdens haar opleiding ontwerpt ze draagtassen voor winkels, een bruidsjapon voor haar vriendin en langzamerhand ook kleding. Enige zelfspot is haar niet vreemd als ze zegt: "Ik dacht eigenlijk dat ik uitverkoren was creatief leider te worden bij Chanel, maar dat werd Karl Lagerfeld. Toen ben ik maar een skicollectie gaan ontwerpen." Ze heeft als 21-jarige succes op de Internationale Fachmesse für Sportartikel

und Sportmode (ISPO) in München, maar verkoopt niets. "Ik had mijn naam neergezet, maar stond gelijk weer met beide benen op de grond. Bovendien was ik in een bepaalde staat, omdat mijn moeder een week daarvoor was begraven. Ik ben doorgedaan met ontwerpen in opdracht." Borsumij uit Etten-Leur, een bedrijf in onder meer kampeerartikelen, belt haar. "Alles kon in die tijd. Ik kreeg de prijs die ik vroeg en kon gelijk een auto kopen. Ik was de best betaalde ontwerpster van Nederland, geloof ik. Ik heb op de afdeling 'Freetime' zestigdelige jacks ontworpen. Ik ging helemaal los." Een tijdje later ontmoet ze Tom Pannekoek, 'zo'n blitse knul met halflang blond haar' en vertegenwoordiger van Adidas. "Hij vroeg of hij die jacks mocht verkopen." Voor oud-wielrenner Rini Wagtmans ontwerpt ze wielerkleding. Dat doet ze zo goed dat hij megadeals kan sluiten.

"Toen besloot ik met alles te stoppen en mijn eigen bedrijf te beginnen. Mijn man, Jan-Henny, had een zaak in Leiden. Daar tegenover kwam een winkeltje van 40 m² vrij. Ondanks mijn aanvankelijke reserves heb ik daar zeven jaar gezeten." Terwijl ze er al aan denkt naar Amsterdam te verhuizen mag ze – nadat ze de PSV-shirts onderhanden heeft genomen - voor Adidas de eerste voetballijn in licentie maken. "Ik ben twaalf jaar geleden in de Van Baerlestraat begonnen. Dat was natuurlijk te hoog gegrepen, maar het was zó mijn pand. Toch was ik er, anderhalf jaar geleden, klaar mee. Dat komt ook omdat we het niet mochten kopen. En zo zijn we in De Lairessestraat, eigenlijk om de hoek, terechtgekomen. Die zes meter verschil betekenen dat ik een totaal ander leven heb gekregen, terwijl ik hetzelfde doe. Heel apart. Als ik naar buiten kijk, vanuit mijn kleinere maar zeer praktische werkkamer, zie ik de vogeltjes. Fantastisch! Ik voel me nu ook meer ondernemer en ga de stap maken wat zakelijker te worden, zonder het contact met de ontwerpster in mij te verliezen. Volgens Jan-Henny smelten die twee gewoon samen en ga ik van nature zakelijke beslissingen nemen."

Monique Collignon is een van Nederlands topontwerpers. Ze studeerde in 1983 af aan de Rotterdamse Mode Academie. Tot 1993 ontwierp ze sportkleding voor verschillende fabrikanten en kinder-, heren- en dameskleding voor confectielabels. In de periode van 1984 tot 1989 was ze verbonden aan de mode academie Bijenveld waar ze als docente les gaf in het vak 'mode-ontwerpen'. In 1990 startte ze met haar eigen couture collecties die ze twee per jaar presenteerde. Sinds 1997 is ze gevestigd in Amsterdam. Monique Collignon, die een breed scala aan klanten heeft, onder wie tal van prominenten, heeft inmiddels twee prêt-à-porter-collecties gepresenteerd.

moniquecollignon@speakersacademy.eu

"Ijdelheid is omgekeerd evenredig aan verstand."

— Graaf Arthur d' Ermenonville —